

ցայտակարար արարածություն ունին կյոսրոյը՝ իացայտոյին է Ասացուածքին, քանի որ անոր ինչ կամ ինչպիսի՝ ասացուածք ըւլլալը կը ցուցնէ. իսկ սա՝ միւսին քոցալայտակարար արարածութիւնը կը կոչուի որով, «կյոսրոյը ասացուածք իրեն մի երանելոյ» ըսել է, Սրբոյն իվրեմի ըստ աւուր պատշաճի, ըստ պարագային՝ կցած կամ յարմարցուցած ասացուածքներ, կամ, Ս. Եփր. կցուրդը, կամ երգով ըսուածքներ կամ, վերջապէս, Ս. Եփր. կցուրդը ըսուած գրութիւններ, Այս է, կարծեմ, յիշատակարարին բնական և իրական թարգմանութիւնը:

«կյոսրոյը» և «Ասացուածք» բառերուն վրայ առանձին առանձին գրելով՝ վերեւ կ'ըսէի, թէ՛ կը յարմարի, կարելի է խնդիր, բայց այս վերջին ձևը՝ ստիպուած ենք ճիշտ «կոյր կոյրի» պահել՝ հակառակ Հ. Վարդանանի լծածին, և վերը տուած լուծումներէն մին կամ միւսն ընդունիլ, կամ նման մեկնութիւն մը տալ. Պատճառը յայտնի է. որովհետեւ անագիտէ այդ ձևն ունի. Եւ մենք, եթէ կ'ուզենք ուղիղ քննադատ ըլլալ, պարտաւոր ենք ձեռագրի մը հեղինակութիւնը յարգել. Բնադրաբար, պիտի ջանայ աւելի իր կարծիքը գրքին յարմարցնել «Te totum applica ad textum», ոչ թէ ձեռագրին իր կամքին նուաճել և անոր ուզած ձևը տալ. Ս'եր ըսածը՝ լուծ ենթադրութիւն մ'է, իսկ աւուրը (ձեռագրին) իրականութիւն. Ասոր համար Հ. Ա. Վարդանանի այն բացատրութիւնը, «Ասացուածք» (բառը) հիմնովին սխալ է ու հետեւաբար չի կարող տակարարանալ, թող ներքէ մեզ ըսելու, թէ քննադատութիւն անհերքելի մեղք մ'է որ քուրդը գիտնականները կը գալթակոչեն:

Հ. ԳՐԻԳՈՐ ՍԱՐԳՍԵԱՆ

ԳՐԱԳԻՐՆԵՐՈՒ ԱՇԽԱՐՀԷՆ

ԲԱԺՆԱԳԻՐ

(Bağnaguir)

Վասպուրական-Վանայ՝ ժողովրդական բարբառին կը պատկանի բառս, — Բաժնագիր: Բաժ՝ անց հասակի՝, Բաժնետէ՛լ հասակ քաշել: Բաժնագիր՝ հասակի բարձրութիւնը:

— «Ինոր բաժնագիրն մեռնեմ», կ'ըսէ մայրն իր որդու ձիգ հասակին ակնարկելով:

— «Ինոր բաժնի՛ ղեն ըսպիղոր», կ'երգէ հայ ժողովրդական մէկ պարերգ ան. ևն.

Յարդ տուած Գաւառական Բաժնագիրներն ոչ մէկը կը յիշէ բաժնագիր, կամ իր անանցաւոր ձևերը: Մինչդեռ Վանեցիին ունի տասնեակ մը բառ ու ոճ՝ բաժնագիր արմատին վրայ կազմուած, յիշուած իմ «Վանքաբառ» Բաժնագիրքս մէջ, որ 1905-էն ի վեր անտիպ կը մնայ:

Աճառեան՝ իր Գաւառական Բաժնագիրն մէջ տեղ մը յիշելով այս բառը (բաժն) կ'ըսէ քորդերն է: Արդեօք քաշել (ան, անուծ) բառին աղաւաղ մէկ ձևը չէ՞, և այն աստե՛ն՝ պարսկերէն (بخش), թէ գրական բաժին բառն է:

Արմատին լեզուական ստուգաբանութիւնը բաց թողնով՝ սենեկը ինչ է Բաժնագիրը:

Բաժնագիրը՝ անձի մը անունին յատուկ պահպանակ մ'է: Տեսակ մը հմայագիր՝ շարի ղէմ: Ուրեմն անձնական հմայեակ մը (հմայակ):

Ան գրուած է ժապատիւնով և ինչ ու երկար թուղթի շերտի մը վրայ, իրարու փակած, և իրարու վրայ փաթաթելի: Երկայնութիւնը 7-8 մեղր, ծալուած՝ կը դառնայ ափի մէջ սղմուծ լիթ թուղթի գանձ մը:

Գանձ՝ իրապէս, զի Բաժնագիրը հասարակ գրուածք մը չէ: Ան պատրաստուած է ամենաւնիւ խնամով. զարդարուած է գունաւոր նուրբ նկարներով, գրչագրուած՝ գոյգոյն մեղանով և այլազան գեղագիտական երկերով, թուղթիներով ու զարդագեղեցիկ:

Բաժնագիրը նաև հազուադէպ գրչագիրներէն է: Կը թուի թէ կամ ազնուական սերունդէ մաս:

1. Բաժն է պիտէ՛ն (քիւրտերէն) և կը նշանակէ պարագայ հասակ: Եւ. Ի.

2. Նշանակէ պիտէ-պընձն (քիւրտ. պը) ըսել է բարձրաճաշակ: Իսկ պիտէ՛ն զուտ արք. հասնի կը նշանակէ: Եւ. Ի.

նաև որ անհասանելու անունին միայն թոյլատրուած էր Բաժնետիրի ունենալ, և կամ զըրչագրուած ու ծաղկումը թանկ ըլլալուն համար՝ մեծատուն անձեր հազիւ կրնային ապագային Բաժնագրի մը պերճանքը:

Գրուածքնաւ առարկայ եղած Բաժնետիրի մը գիտնալ տեսնել մը տարիներ առաջ, իմ ծննդավայր վանք քաղաքի մէջ: Միակ Բաժնագիրը՝ որ ես տեսած եմ, հակառակ յամառ փնտրողներու:

Ինչպէս Բաժնետիրի քննարկին ընթացքին և վերջը գրուած քանի մը տողերէն կը տեսնենք, այս պահպանակը գրուած է նոյն իսկ վանքի Գրիչի մը կողմէ, — Յովհաննէս Գրիչ վանքի, ցի, և Աստուածատուրի որդի Ալլանվիրդիի անձին ու անունին, Ռ Մ Ե Ը թուի Յուլիսի 1(-)ին:

Աւելի ճիշդ՝ Գրուած ու հետազոտած է այս Բաժնագիրը: Այսինքն չնչոյցի գրադարներէն է հետաքրքրող թերեւ աւելի կանուխ ժամանակներու գործ:

Բաժնագրին բնագիրը, թուղթը, գրուածքին, Ալլանվիրդի անունին նոր (և ուրիշ սրբուած անունի մը փոխարէն) գրուած ըլլալը, ու Գրիչին իր խոստովանութիւնը թէ՛ «Գրեցաւ և հռոյնգեցաւ» բառական են քննողին համոզելու որ այս հետաքրքրական գրադարը 1809-ին գրուած չէ, այլ աւելի հին ատեն մը:

Ներկայ Բաժնագիրը կազմուած է 17 կտոր իրարու փակցուած թուղթի չերտերէ, որով եօթնուկէս (7 1/2 մ.) մուրհին քիչ մ'աւելի երկայնուի թիւն ունի, լայնքն ըլլալով եօթը (7) հարիւրորդամեղր:

Անա իւրաքանչիւր չերտին երկայնութիւնն ու առանձնայատկութիւնները.

Թուղթի չերտ հրդճը.

1-րդ	—	42	երկայն, վարջն միւսին փակցուած.
2-րդ	—	48	» » » »
3-րդ	—	68	» » » »
4-րդ	—	43	» » » »
5-րդ	—	41	» » » »
6-րդ	—	48	» » » »
7-րդ	—	43	» » » »
8-րդ	—	43	» » » »
9-րդ	—	43	» » » »
10-րդ	—	44	» » » »
11-րդ	—	44	» » » »
12-րդ	—	44	» » » »
13-րդ	—	44	» » » »
14-րդ	—	44	» » » »
15-րդ	—	24	» » » »

16-րդ	—	28	»	»	»	»
17-րդ	—	49	»	»	»	»
		7,75				

Ուրեմի եօթը մեղր եօթնաստուներինգ հարիւրորդամեղր երկայն, եօթը հարիւրորդամեղր լայնքի վրայ:

Մինչև 15-րդ չերտը (15-ն ալ մէջը)՝ մինչոյն թուղթն է, քիչ մը դեղին և թափանցիկ: Տաւնը վիշտ ու տաւնը եօթներորդ գոյգ չերտերուն թուղթը աւելի ճերմակ և թանձրակն է:

Գրուածքին 15 չերտերուն վրայ աւելի խոշորակն է քան 16 և 17-րդ չերտերուն, որ աւելի մանր, խիտ ու մաքուր նստաբարուած կը զըռնենք: Գործածուած գիրերուն տեսակներն են՝ բնագրին մէջ՝ պարզ նստաբարու և հատուածին բուն սկիզբները զլիսագիր-նստ, — զլիսագիրները՝ սովորաբար սև միւստով, տեղ-տեղ կարմիրով:

Խորագիրները՝ միշտ նստաբարու, ի տեղին պարզ կամ զլիսագիր, երբորդ տողերը միշտ պարզ երկաթագիր, իսկ Աղթթիս առաջին գրերը՝ կամ թռչնագիր կամ ծաղկագիր ու զարդագիր: Խոշորագիրները երկգոյն կարմիր մեւառով, թռչնագիրները՝ հոսագոյն (սև, կարմիր, կանաչ, կամ դեղին, կարմիր, կանաչ):

Բաժնագրին ամբողջ եօթնուկէս մեղր երկայնութեան աշ ու ձախ եզրերը (յուսանքները)՝ մէկ հարիւրորդամեղր և երկու հարաբարաւոր լայնքով ու երկգոյն (կանաչ-կարմիր) նկարուած են:

Այս եզրագրերը փոխնիփոխ շ-ի ձևով և խաչածաղիկներով իրարու կը յաջորդեն: Շ-ի ձևով զարդերուն երբեմն աշ կողմինը կանաչ են՝ ձախ կողմինը կարմիր, երբեմն հակառակը: Մէջերը եռանդի տերեւի ձևով:

Այլ կողմի եզրագրերը Շ-ի շիտակ դիւրով են, մինչ ձախ կողմինը՝ շրջուած Շ-ի ձևով են:

Խաչածաղիկ եզրագրերը՝ երբեմն ամբողջ ծաղիկով են, երբեմն կիսատ: Ամբողջները փոքր են, կիսատները՝ աւելի խոշոր: Երկուսն էրկու գոյն, եզրերները կարմիր իսկ մէջը կանաչ խաչանիշ (իբր ծաղկեպսակի կնիք):

Վերջն վար հետեւեալ շարքով են այս աշ ու ձախ եզրագրերը.

1. Շ-ի ձևով, 102 հրդ. երկար (78-ը՝ Շ 24-ը՝ Շ)
2. Խաչածաղիկ, 125 » » (փոքր՝ ամբողջ ծաղիկ)
3. Շ-ի ձևով, 46 » » (ձախ՝ Շ աշ՝ Շ)
4. Խաչածաղիկ, 85 » » (մեծ՝ կիսատ ծաղիկ)
5. Շ-ի ձևով, 127 » » (ձախ՝ Շ աշ՝ Շ)
6. Խաչածաղիկ, 152 » » (փոքր՝ ամբողջ ծաղիկ)
7. Շ-ի ձևով, 107 » » (ձախ՝ Շ աշ՝ Շ)

Վերջն վար 7,44 հրդճը.

Եզրագրերուն զրաւած երկայնութիւնն է.

Բնագրին եօթնուկէս մեդր երկայնութեան ընթացքին՝ երկու հզարապարկերուն մէջտեղը մնացած 4 հարիւրորդամեդր լայնքին վրայ, ամէն մէկ երկու աղօթքին զուիւր՝ կայ մէկ գունատոր նկար, ընդամէնը՝ տասը նկար: (Տեսնել նկարներուն մանրամասնութիւնները՝ բնագրին մէջ, իրենց կարգին):

Թէ՛ տասը նկարներուն և թէ՛ հզարապարկերուն ու բնագրի գրչութեան (թոշնագիր, ծաղկագիր, զարդագիր, ևն. ևն.) մէջ զործածուած գոյներն են սև, գորշ, կանաչ, կարմիր, կապոյտ, դեղին, մանրակապտոյն, ոսկեգոյն, վարդապոյն, — բաց ու գոց երանգներով՝ ըստ տեղին:

Ամէն մէկ կամ երկու աղօթքին սկիզբը՝ պատկեր մը, պատկերին վարը՝ 1 հրդ. լայնքով զարդագիծ մը, կամ գուգանա պարզ գիծ մը: Աւետարանի նկարներուն և Աղօթքներուն ու Աւետարաններուն շարքը՝ Բաժնագրին մէջ՝ որ են. — 1-ին նկար՝ Հայր Աստուած, Սբ. Որդի և Սբ. Հոգի.

— Հայր Սուրբ սրբան գիս.

2-րդ նկար՝ Գարբիկ Հնդկասկանպիտ.

— Գիր վասն յաշնոթեան... ևն.

3-րդ նկար՝ Սբ. Սարգիս Զօրավար.

— Անուն Սբ. Սարգսի Զօրավարին... ևն.

4-րդ նկար՝ Սբ. Ստեփաննոս.

— Անուանքս 40 հրեշտակաց.

— Աղօթք գլխացաւի բժշկութեան.

5-րդ նկար՝ Աւետումն.

— Աղօթք պահպանութեան և բժշկութեան... ևն.

6-րդ նկար՝ Ներսէս Կրդիս.

— Հաւատով խոստովանիմ (24 տուն).

7-րդ նկար՝ Մկրտուէրիւն.

— Աղօթք բժշկութեան ամենայն ցաւոց... ևն.

— Աղօթք պահպանութեան մեծի և փոքու...

8-րդ նկար՝ Խաչիկոսրիւն.

— Հաւատամք ի մի Աստուած... ևն.

— Աղօթք թպղայի (Եկպրիանոսի).

— Աղօթք թպղայի (Նանաս և Երվաթ).

9-րդ նկար՝ Կոյրաց Բժշկութիւն.

— Աւետարան ըստ Մաթէոսի, Թ. Գլ. 27-34 համար.

— Աւետարան ըստ Մարկոսի, Ե. Գլ. 35-43 համար.

— Աւետարան ըստ Ղուկասու, Է. Գլ. 11-26 համար.

— Աւետարան ըստ Թոմասնու, Է. Գլ. 13-21 համար.

10-րդ նկար՝ Սբ. Գեորգ Զօրավար.

— Բարեխօսութեամբ Աբրոյն Գեորգայ Զօրավարին.

— Աղօթք վասն շար աշաց... ևն.

— Համբարձի գալս իմ ի լերինս... ևն.

— Աղբ գրեցաւ և նորոգեցաւ՝ ձեռամբ Յովհ. ևն.

Ցասը նկարներն ալ՝ իրենց ամբողջութեան մէջ՝ ներարուեստ են, թէ և անարուեստ մասեր ալ ունին (յատկապէս 2-րդ նկարի սատանան և 10-րդ նկարի վիշապը):

Թռչնագիրները և զարդատառերը յոյժ նորօրէն երանգագրուած են:

Գրչութիւնը յստակ և մաքուր է. ուղիղ և հասարակ գուգանէտ տողերով. տողերուն լայնութիւնն է 7 հազարորդամեդր:

Երկու եղբայրներուն լուսանցապարհերը (կանաչ և կարմիր) իրենց Շ-աձև տարանկիւն տեւրեանկարովը՝ գծուած կը թուին բարակ վրձինով: Իսկ խաչածաղիկներուն բոլորագիծերը՝ գրիչով գծուած են, մէջի խաչակնիքները՝ վերձիւնով:

Նկարներուն վերի կամ վարի զարդաշերտերը և զարդագիծերը, կամ պարզ գիծերը՝ լայնելը՝ թէ՛ վրձինի և թէ՛ գրչի գործ են, նեղելը՝ միայն գրչի:

Անկասկած է որ զըլագրուած ու ծաղկուած (նկարում) կատարուած են փետուր-գրիչով և վարժ ձեռքով:

Գրչութեան մէջ նկատուած թերիներն են ընդհանրապէս՝ կէտագրութեան պակաս, սխալ տողադարձութիւն, տողադարձի ենթամնայի չզոյւրութիւն (վերջի մասերուն մէջ միայն մէկ-քանի հատ կան), յատուկ անունները առ հասարակ առանց գլխագրի գրել, յաճախ պատիւով սղուած գրել տէ՛ք բառ՝ (տողի լայնութեանը մէջ պարփակուելու հաշուով) և կամ բաց տեղ մը ձգել ու բառին վերջին գիրը տանել աջ կողմի եզրագագին հասցենէ:

Աժօրի գարնոյ առաւելութիւններն են՝ բծախեղի ու անթերի գեղագրութիւն, ընթեռնի յստակ ձեռագիր, խղճամիտ աշխատանք մէկ ծայրէն միւս:

Բոլոր 17 շերտ նեղ թուղթերը իրարու այնպէս վարպետօրէն փակեցուած են որ առաջին նայուածքով կ'ըսէք միակտուր եօթնեակ մը մեդր թուղթի-ծապաւէն մ'է: Ով որ տեսած է, Հայաստանի մէջ, Մոսկուի և Ստանկի ձրագալոյցներուն կարեցացուած ընթերցուած-ները, ան յստակ զարգափար կրնայ կազմել մեր այս ժապաւինած և բաժնագիրին վրայ:

Հին դարերու յիշած Գաւազանադիրքերը արդեօք այն ձևով եղած են:

Բաժնագրերիս մէջ յիշուած Ալյահվերդի աւուունը երբեքն օն երբեքն կարմիր մշակուով (զեր-լուծեան խումբին համաժամ) գրուած է ուրիշ չկուած անունի մը փոխան: Կրբենն իր աջ կողմի մէջ երկու բառերը և ծոյն խկ իրմէ վերի մէջ տողն ալ միասին սրբուած ու նոր գրուած են՝ հաստուածին համանման մեշանով:

Ալյահվերդի կը նշանակէ Աստուածատուր, — (արաբերէն ալլահ՝ Աստուած, թուրքերէն վերտի՝ տուալ):

Անցնինք Բաժնագրի բնագրին:

Բաժնագրի լին Բնագրի

Ասային Նկար. Հայր Աստուած, Որդին Սր. և Հոգին Սր. Խալ—խորանի մը տակ. 7 + 11 հրդմ. X 4 հրդմ. Անկիւնաւոր և ներսին կաւարմառն. զոյգ խորանի վրայ խալ մը՝ 6 X 4 րեւորով և մէկը խալածադիկներով բունուած. ներքին կամարին մէջտողը ղեպ ի վեր՝ ետարդրակ բաժակի մը որ հրդղին ղեգու կամ սիրտ մը պէտք է ըլլայ: Հայր Աստուած. ամբարտ մէջ բազմած, ղեգնորակ ներքնազգեստ, կարմիր վերնազ. ետակին րոշապակի զիւրին. սրաւ ծայր ղեխ—մտաշարով՝ որ լայնգած է ոսկեզոյն ձուռնէ. ծրկնայի տրտամտրուքով մը միւնէ. աւկանչներն ու գրտիր: Այ ձեռքը՝ խալակիքնու ձեռով վեր բանած. ձախ ախին մէջ՝ երկրաւ գունը մը, կենսն վեր՝ ղեղին և վրան նոյն զոյննով խալ մը, կենսն վար՝ կարմիր: Աստուծոյ ծունկերուն տակ՝ երկու բոյորակ շրջանակն. րոշ մէջ՝ երկու համակնակ կիսադիւրեր, —գրտիւ. ներուն՝ լոշապակի. սև մագեր, անբիւս — անմաւ. րուշ, ղեղին հագունս՝ տակն, կարմիր՝ վրային:

1. Աս—ն միւնէ փս՝ 13 բաժնի կարմիր մշակուով, ետարդիր, Հայր—ն և տառը՝ Թշնազգիր ետադմ, Սուրբ ստուած Սր՝ վրան պատկնով:

2. Ազօթեւ բուր հաստաները կը սկսին կարմիր մշակուով՝ զլեզգիր—ծառ, Մաքրեայ՝ ազգադաժուած մաքրեայ:

3. Քրիստոս բառը՝ երբեքն կարմիր զլեզգիր, յաճախ ոչ—զլեզգիր, բայց միշտ սղուած Քսի կամ Քի ձևով, վրան պատկն:

4. Արքայ, արքայ, մաքրեայ են. հրամայակնները երբեքն չով, երբեքն առանց չի:

5. Լոշալ—ի—ն վրայ նշան մը՝ վկարացուելու համար:

6. Տաղադարձ ման—ռն:

7. Վերջակէտ չկայ, Թէ խնդր յաճողոյ գիր բառը զլեզգիր կարմիր մշակուով է:

Նկարի բաւական յալող: Կը գտնուի վարի րնագրին՝ մէկուն կա հրդմ. լայն ծաղկադարով մը՝ կանաւ ու կարմիր, և սղմուած զոյգ ղեղն. րոշ մէջ՝ ալ ու ձախ լոշանցքներուն կապուած:

ԱՅՍ ԳԻՐԸ ԱՌ ՈՎ ԼԻՆԻ ՅԱՆԿԱՐԵԱՆԻՍ ԵՄԸ ՈՋ ԼԱՆԱ ԴԻՈՒՅԻ:

Հայր սր. սրբեայ զիս՝. Որդիդ պահեա զիս. Հոգիդ Սուրբ մաքրեայ զիս՝. Հոգի Քրիստոսի՝ սրբեա զիս. Մարմին Քս. ի փրկեա զիս. Արինն Քս. ի արբոյ՝ զիս. Ջուր կողին Քս. ի Լուշայ՝ զիս. Խալ Քս. ի պահեա զիս. Զարչարանք Քս. ի զօրացո զիս. Յարութին Քս. ի յարոյ զիս. Համբարձումն Քս. ի վերացո զիս. Ո՛վ բար Յիսուս լուր ինձ, մի մերժեա զիս ի քնն և մի թողոր զիս, ի նենգութենէ չարին պահեա զիս. ի ժամ մահուն՝՝ կողեայ զիս մեծ առ՝. Դիր (Տէր)՝ զիս ընդ հրեշտակս՝՝ քա ամենայն՝՝ չարէ պահեա զիս և պահպանեա, օգնական և պահպան լեւ ծաւալիս քո Աստուծոյդ ին՝՝ ամեն՝՝:

Ապրեցո զիս Տէր՝ ի մաղոյ չարէ յառնէ աւերակէ՝՝ փրկեա զիս. Զօրութին իմ և օգնութին իմ Տէր՝. և եղն ինձ ի փրկութին՝՝:

Երկրորդ Նկար. 11 հարկուրդամկեր երկայնք, 4 լայնք՝ լոշանցաշերտներուն միւնէ. հրեշտակ (ապկա), ոտքին տակ՝ մերկաւարմին րնաւոր կակ մը (ստաւնայ)՝ զիսն նիզակահար, ու պառնած: Հրեշտակին զրուսը՝ լոշապակի, սև մագեր՝ ալ տկանին տակ ամփոփուած. կաւմիր պարեգտո՝ ղեղնորակ ներքնազգեստի վրայ. րեւոր լայն, կապտորակ. ձեռքը խալազոյն նիզակ մը՝ որուն խալը ծնուին կը ղայի՝ իսկ սուր ծայրը ծակեր—անցեր և ստաւնային լերի զրուսը: Հրեշտակին ոտքը սև. մուռնակ: Աստուան անցնետ. մարմինը լերի ու սև. զոյգ

8. Դիր—ին և քս—ին մշնեցը երկու երեք ղեր եղծուած է, կը թուի ըլլաւ տեղ:

9. Սղուած կրակ, վրան պատկնով:

10. Ամենայն սղուած առ:

11. Աստուծոյ անունը զլեզգիր չէ և յայտնապէս ընշուած ուրիշ անունի մը տեղ զրուած է:

12. Բայ ի ալ սեղն՝ միւս խոսքերը իրարմէ զատուած են միւնէլեզգիրով, փոխան վերջակէտի:

13. Տիր բառը սղուած և ոչ զլեզգիր, սր՝ պատկնով:

14. Ամերտեա բառին և տառին վրայ՝ բաղաձայնի նշան:

15. Տէր՝ զլեզգիր, ոչ—կարմիր, վրան պատկնով՝ սղուած Տր:

16. Վերջակէտ զրուած, ինչպէս ամեն աղօթքն վերջ:

